

8. Kani spozna prijateljico

Dva dni je Kani žaloval za morjem. Toliko lepih trenutkov je doživel tam! Od jutra do večera in vso noč je čutil bližino svojih gospodarjev. Ves dan je bil zunaj. Lahko je plaval. Lahko se je valjal po iglicah in po rdeči zemlji. Oh, ves čas je bil umazan, kako je to prijeten občutek. Zelo praktično pri zlatih prinašalcih je to, da se njihova dlaka sama očisti, ko se posuši. Le stresel se je in že je bil spet zlatorumen.

Spet so se začeli dnevi, ki jih je poznal, a vseeno malce drugačni. Maja in Nik sta začela vstajati bolj zgodaj, jutranji sprehod je bil krajši. In potem sta odšla. Nik z veliko torbo in Maja s torbico in mapami. Vrnila sta se vsak po svoje. Včasih je Nik prišel prej, vendar ga je odpeljal spet le na kratek sprehod, potem pa sedel za mizo in nekaj pisal in delal ... Kani je kot vsak otrok pogrešal počitnice!

Vendar se je nekega jutra vse spremenilo. Že ko je stopil na hodnik, ko je Nik še zaklepal vrata, je Kanija zmotil neznan vonj! Divje je vohal po tleh in po zraku. Sosednja vrata so se odprla in zraven fanta, ki je bil nekoliko mlajši od Nika, je skozi njega pristopila majhna rjava psička. Le nekaj trenutkov sta strmela drug v drugega, potem je psička razposajeno stekla proti Kaniju.

»Jaz sem Aljaž in to je Mija,« ju je predstavil fantič, »a ti stanuješ tukaj?«

»Seveda, kaj pa ti? Te še nisem videl ...«

»Ta vikend smo se priselili. Kam pa hodiš s svojim psom na sprehod? Nove okolice ne poznam še najbolj.«

»Pridi, Aljaž, gremo skupaj do parka, tam ju lahko spustiva in se bosta igrala ... jaz sem Nik in to je Kani. Kani, daj tačko!«

Kani je sedel in ubogljivo ponudil desno tačko novemu prijatelju. Toda njegove oči nisto izpuštile Mije ...

Sramežljivo je hodila ob svojem gospodarju, medtem ko se je Kani, domačin, kar malce šopiril. Hotel je pokazati vse neumosti, ki jih zna. Prav neprimerno se je obnašal! Ko pa sta ju fanta na veliki trati sredi praznega parka spustila, sta se Kani in njegova prijateljica zapodila po rosni travi in po petnajstih minutah igre sta ju gospodarja s težavo spet pripela. Nobenemu se ni ljubilo domov. Kužka bi se še kar igrala, fantoma pa se tudi ni ljubilo v šolo. Vendar, kar je treba, je treba. In jutri je nov dan!

